

дітей. Українці довели, що героїзм притаманний кожному з нас, і що навіть у найтемніші часи завжди є місце для світла людяності та доброти. Війна ще триває, але вже зараз можна впевнено сказати, що Україна стала символом героїзму для всього світу.

Катречко Денис

Науковий керівник – канд. істор. наук Лапченко А.С.

Державний біотехнологічний університет

ІСТОРІЯ, ЩО НАДИХАЄ: ОГЛЯД ПАТРІОТИЧНОГО ФІЛЬМУ «КРУТИ 1918»

Фільм "Крути 1918", є не лише історичною драмою, а й національним маніфестом, що висвітлює одну з найтрагічніших та водночас героїчних сторінок Української революції — бій під Крутами, який відбувся у січні 1918 року. Ця битва, в якій кілька сотень українських студентів, гімназистів і курсантів протистояли чисельно переважаючій більшовицькій армії, стала символом самопожертви молодого покоління в боротьбі за незалежність України.

Режисер фільму вміло підкреслює героїчну складову цієї події, звертаючи особливу увагу на емоційну напруженість ситуації, у якій опинилися молоді люди, котрі добровільно вирушили захищати свою країну. Фільм зображує, як патріотичні почуття і віра в майбутнє незалежної України стимулюють студентів свідомо йти на самопожертву, розуміючи, що їхня місія полягає не стільки в перемозі, скільки у затримці ворога, щоб дати час урядові УНР для укладення Брест-Литовського мирного договору.

Сюжетна лінія фільму зосереджена не тільки на самій битві, а й на психологічних аспектах життя і вибору персонажів. Вони опиняються перед дилемою: захищати свою батьківщину чи врятувати власне життя. Ця внутрішня боротьба доповнюється відчуттям несправедливості ситуації, коли молоді люди, які щойно почали свій шлях у житті, змушені боротися з досвідченими військовими противниками. Проте фільм наголошує, що їхня боротьба за незалежність і свободу України була не марною, оскільки ця подія стала частиною української національної пам'яті та символом боротьби за державність.

Однією з найсильніших сторін фільму є його здатність передати атмосферу тогочасної паніки, хаосу та відчаю. Студенти, які до останнього моменту не були готові до битви, стикаються з жорстокою реальністю війни, але водночас знаходять у собі силу для опору. Візуальний ряд фільму передає атмосферу постійної напруженості, страху, але й мужності, яка перетворюється на головну рушійну силу героїв.

Окрім цього, важливою складовою фільму є емоційна складність стосунків між героями. Глядач бачить, як студенти, що належать до різних соціальних верств, об'єднуються у своїй спільній меті захистити батьківщину. Різні життєві долі перетинаються у вирі трагічних подій, але всі вони знаходять спільну віру у майбутнє України.

Операторська робота фільму вражає своєю сучасністю та вмілим використанням кінематографічних засобів для підсилення драматичних моментів. Акцент на крупних планах обличчя героїв дозволяє глядачеві зануритися в їхній емоційний стан, відчути весь спектр переживань — від страху до гордості та рішучості. Технічні аспекти фільму, включаючи освітлення, композицію кадрів і динаміку руху камери, додають глибини сюжету, дозволяючи краще розкрити атмосферу тогочасних подій.

Музичний супровід фільму відіграє не менш важливу роль. Він супроводжує ключові моменти і значно посилює емоційне враження. Завдяки вдало підібраним музичним композиціям глядач занурюється у трагічну, але водночас піднесену атмосферу битви.

Однак фільм має і деякі слабкі сторони. Серед них можна виділити схематичність у зображенні персонажів. Хоча глядач розуміє їхні мотиви, характер та внутрішню боротьбу, іноді не вистачає глибини для повнішого розкриття індивідуальних доль кожного героя. Однак це можна виправдати обмеженим хронометражем стрічки, оскільки акцент робиться на подіях загального значення, а не на детальному вивченні кожного персонажа.

На мою думку, "Крути 1918" є потужною стрічкою, яка не лише відтворює історичну подію, а й передає дух національного відродження та боротьби українців за свою незалежність. Це фільм про мужність, самопожертву та надію, який відлунує в серцях кожного, хто цікавиться історією України та прагне зрозуміти її багатогранне минуле. Стрічка залишає сильне враження і нагадує про важливість пам'ятати подвиг тих, хто віддав життя заради майбутнього.

Кляп Дмитро Андрійович
Науковий керівник – канд. істор. наук Лапченко А.С.
Державний біотехнологічний університет

ІСТОРИЧНІ ПОДІЇ ТА РЕПРЕСІЇ У ФІЛЬМІ «ВІРИТИ»

У наш час не часто можна побачити фільми, присвячені захисту свободи віросповідання, але українська пам'ять про події минулого століття не дозволяє мовчати про переслідування християн у найбільшій на той час атеїстичній державі. Стрічка «Вірити» базується на реальних подіях України 1920-х, коли на Поділлі прийшли комуністи, і розпочалася кампанія активної боротьби з вірою. Більшість населення не сприймала атеїстичну більшовицьку пропаганду, а тому комуністи просували безбожництво звичним способом – за допомогою сили й репресій.

У фільмі «Вірити» глядач бачить долю як однієї родини, що постраждала від репресій, так і загальну ситуацію раннього СРСР. В ті часи людей позбавляли будь-якої можливості сповідувати християнство, а тим паче передавати віру дітям. Священики ставали жертвами революційного терору.

Події фільму розгортаються в Радянській Україні, на Вінниччині. У 1953 році головний герой Петро повертається після 30 років ув'язнення в Сибірі додому, до своєї сім'ї. А далі флешбек переносить сюжет в 1920-ті роки. Саме тоді почались драматичні події, коли до влади прийшли комуністи. Вони агітували людей приймати ідеї радянської влади, відмовившись від Бога та віри і організовували руйнацію храмів. Петро зі своєю сім'єю та односельчанами були свідками та учасниками тих подій, що стали великим випробуванням віри.

Розстріл священиків є першою і символічною сценою. Це протистояння між двома світами та системами. Перед обличчям терору всі конфесії рівні: тут і католики, і греко-католики, і православні. "Ця сцена будує символічну експозицію фільму – це холодний образ того часу, коли під прес радянської системи підпадали люди, які мали інші погляди та переконання, які вірили в Бога. Зрозуміло, що для тодішньої атеїстичної системи найбільш небезпечними були священнослужителі". Саме вони зазнали найбільших репресій. Початок фільму ілюструє ті страшні часи, які пережили люди.

Сцена на кладовище не лише показує священне місце молитви впродовж багатьох років переслідувань. Вона розказує також і про те, що безбожна влада робила з людьми, які молилися на цвинтарі, а також і з самими цвинтарями, адже безліч з них, зрівняли з землею, побудували на їхньому місці дороги, а людські тіла не лише ховали безіменно, як це відбувається тепер під час війни на сході України, їх також кидали у спільні могили. Слід усім нам пам'ятати, що багато католиків померли, і жодних нагадувань про них не збереглося, жоден хрест не стоїть на їхніх могилах, бо тогочасний режим цілеспрямовано нищив кладовища. Говорили, що це робилося задля розширення територій міст та колгоспних земель, але насправді влада хотіла знищити хрести і віддалити від людей думку про смерть та вічне життя.

Висновок: фільм стає вражаючим викриттям злочинів проти віри, наводячи нас на стежку подій, що обтяжують людські серця і віру в гідність. Крізь об'єктив камери розкривається глибока трагедія, коли віруючі стають об'єктом неправомірної переслідуваності. Фільм допомагає глядачеві відчути належну емпатію до героїв, які стикаються з безпідставними терористичними актами та втратами. Режисер вправно поєднує